

3) visualization usually makes it possible to see possible shortcomings with the data obtained during the study;

4) visualization facilitates reading and understanding of various data: both visible to the researcher and non-obvious ones;

5) visualization facilitates the formation of hypotheses.

To visualize images, modern designers use many techniques taken from other types of visual arts, technologies, cinematography, modern printing, photography; computer technologies.

Thus, the visual presentation of images is a necessary tool for working with a mass audience; visual communications are a combination of content and form of the message, and constitute the visual content of a company. Visual communications help the designer to express the strategy and idea of the company to form a positive, complete, and harmonious image.

The persistent tendency of increased information flows and visual communications turns modern cities into structures that are difficult to perceive and navigate. The accelerated rhythm of life, innovative developments and technical progress create new conditions and features for the implementation of different activities.

Graphic design is the most important segment of visual communication and information space in modern metropolises. Elements of graphic design appear more and more brightly and begin to dominate the architectural and spatial environment of the city.

Visual communication is considered as the process of transmitting visual information and its impact on the design process in graphic design.

АРХІТЕКТУРНІ ФАНТАЗІЇ — МУРАЛИ

Перепелиця О.В., к.п.н., доцент, Недошитко О.М.

(Одеська державна академія будівництва та архітектури)

Окремо слід зупинитись на тенденціях розвитку архітектурних фантазій. Цей традиційний напрям архітектурної графіки зберігає ручне виконання, але поступово в нього проникають і сучасні методи комп'ютерної графіки.

Сучасні міські мурали також мають в своїй основі витоки з архітектурної графіки. Тут задіяні ті ж самі закони композиції, колористики, візуального впливу та ін.

Мурал (mural) — це надзвичайно великий витвір мистецтва, найчастіше картина або величезне «графіті», нанесене на поверхню

стіни. Мурали — це сучасне вуличне мистецтво, яке спрямоване на надання краси будинкам.

Подібні зображення є у багатьох великих містах. Здебільшого їх розміщують на глухих стінах будинків, на великих парканах або підземних переходах. По суті, для створення мурала може підійти будь-яка вертикальна поверхня незалежно від того, де вона знаходиться, зовні будівлі або всередині.

Мурали пов'язують із суперграфікою. Термін «суперграфіка» носить умовний характер, він був прийнятий для того, щоб «відрізнати академічну графіку від можливостей застосування графіки в дизайні» і розглядає її як «прикрасу графічними засобами об'єктів дизайну та архітектури». На даний момент існують наступні трактування:

- розпис стін і брандмауерів;
- прийом декорування зовнішніх стін будівлі, розроблений архітекторами постмодернізму, — лаконічні, помітні мотиви, зазвичай яскравих чистих кольорів, що намальовані на фасаді багатопверхової будівлі у всю її висоту;
- образотворче рішення, «накладене» на самотійно існуючий об'ємно-просторовий об'єкт (споруда, виріб, поверхня), засноване на контрастній або узгодженій взаємодії структурно-морфологічної бази зображення, що викликає візуальне відчуття принципово нової форми або простору. Саме у візуальному перетворенні графічними засобами об'ємної форми, в атектонічності кольорово-графічного рішення, полягає головна особливість суперграфіки, що виправдує використання приставки «супер» (англ. «понад»), дозволяючи трактувати суперграфіку як фото або «графічні зображення і колірні рішення, що знаходяться поза залежністю від площини картини, форми предмета або тектоніки архітектурної споруди».

Значне поширення суперграфіка отримала при організації архітектурного середовища міста, де вона розглядалася як засіб підвищення естетичних якостей середовища шляхом візуальної трансформації окремих безликих споруд, т. зв. «деградованої міської забудови» при активному використанні кольору і графіки.

Урбанізоване середовище міста, завдяки суперграфіці, отримувало певну індивідуальність та більш особистісний характер.

Суперграфіка, таким чином, перетворювала в більш комфортний для життя «сумний міський простір», оживляючи вулицю, будинок, стіну або район певними колірно-графічними зображеннями.

Сам термін «суперграфіка» ввів в 1970-х рр. американський архітектор, педагог, письменник, член Американського інституту архітекторів і лауреат золотої медалі AIA в 1991 році, Чарльз Мур. Він

відзначав, що основна ознака суперграфіки — активність взаємодії з формою, що обумовлена самостійністю колірної графіки щодо об'ємно-просторової форми. Суперграфіка динамічно змінює характер форми, по-новому організовує простір, надає йому новий смисловий зміст.

При цьому він підкреслював, що суперграфіка затверджується як художній засіб не зоровим руйнуванням реальної геометрії форм, а створенням на їхній основі нової композиційної цілісності. Але суперграфіка може вступати в конфлікт з окремими елементами цілого: візуальне руйнування окремого об'єкта виправдано зоровим перетворенням об'єкта, не тільки більш значного за розмірами, а й набагато більш місткого за художнім змістом — архітектурно-дизайнерського комплексу.

Слід розуміти, що хоч мурал, арт і графіті це досить схожі види вуличного мистецтва, різниця між ними є. Справа в тому, що мурали є справді творами мистецтва, які, крім красивої картинки, покликані передавати якусь глибоку ідею чи сенс. Таким чином, дані зображення мають набагато більше спільного з класичними фресками, на яких зображені різні сцени з життя або міфології. З цього можна зробити висновок, що мурали це еволюційна форма фресок.

На відміну від графіті, створення муралів завжди є узгодженим із владою дією. Ще однією характерною відмінністю мурала є схильність до реалістичної картинки. Як правило, такі настінні малюнки виглядають практично як фотографії, перенесені на стіни.

СТРІТ-АРТ

Перепелиця О.В., к.п.н., доцент, Кучеренко К.П.

(Одеська державна академія будівництва та архітектури)

Свого роду каталізатором процесу впровадження проектних методів суперграфіки в архітектуру міста стали пішохідні вулиці, які отримали значне поширення в післявоєнній Європі. Пішохідні вулиці розглядалися як свого роду ідеальне місто ХХ ст. Упорядковані з цінною історико-архітектурною забудовою, інформаційно і функціонально насичені, вони задавали нову планку рівнем комфортності міських просторів. Суперграфіка тут стала своєрідним засобом підвищення художніх якостей архітектурних фасадів малоцінної забудови і декорування глухих торців будівель, підпірних стінок та огорож.